

de ganske få procent, som aktiverer værdistigningen og går ud af boligmarkedet. Det er ikke engang dem, der sælger rækkehuset, fordi der er kommet flere børn og de skal have et andet hus. Nej, det er den lillebittebitte procentdel, som for altid og evigt går ud af ejerboligmarkedet, fordi de er blevet for gamle til at bo i egen bolig, eller som af andre grunde flytter.

Jeg synes ærlig talt, det er morsomt at høre Socialdemokratiet: I forgårs var der en udtalelse fra formanden for LLO, som bombastisk gik ud og fortalte, at nu måtte regeringen endelig ikke røre ved lejeværdien, for hvis man nedsatte lejeværdien, ville det betyde, at de gode lejere i den almennyttige boligsektor ville flygte over i ejerboligerne!

Dermed siger man jo, at man er nødt til at beholde en høj lejeværdibeskatning på ejerboligerne, for at man kan beholde lejerne i det sociale boligbyggeris lejligheder og opretholde kravet om nogle flere af dem. Det er nogle søsyge argumenter. De holder ikke vand. Man kan ikke tale sig ud af, at det løfte, som boligejerne fik i forbindelse med skattereformen – og det blev så rigtigt gengivet af hr. Thulesen Dahl – ikke er indfriet, og når boligejerne har betalt regningen for den nye ejendomsvurdering i form af stigende ejendomsskatter og stigende lejeværdi, er det ikke engang sådan, at der er et lille minus, som der var i forbindelse med skattereformen. Så har man taget dét to gange tilbage, som man gav, og de eneste, der har fået noget ud af det, er dem, der er trådt ud af boligmarkedet.

Jeg kan garantere skatteministeren for, at hvis han går ud i det almindelige liv og ser på en lavtlønsfamilie, som bliver beskattet fra hus og hjem, og som ikke har optaget nye lån, er virkeligheden en ganske anden end den, hr. Kaalund og skatteministeren står her og fortæller om, for slet ikke at tale om de pensionistfamilier, som har betalt hver krone tilbage, som de lånte, og som på grund af progressionen i lejeværdibeskatningen nu er i den situation, at de tvinges til at sælge det hus, de måske selv har opført.

Hr. Frank Aaen sagde før, at man lige skal huske på, at de, der ønsker lejeværdien afskaffet, er de 20.000 rigeste, sådan nogle som dem, der bor nord for København. Må jeg ikke give et ganske godt eksempel?

Særlig i Lyngby ligger der utrolig mange små ejerboliger, som oprindeligt blev belånt med kapitel 2 A-statslån. De er bygget omkring 1950'erne, og man skulle være mindrebemidlet

og have mange børn for overhovedet at få lov til at bygge dem og få ret til de her lån. Hvis de familier, som typisk var arbejdere eller faglærte håndværkere, stadig væk bor i de huse, som typisk – for at man kunne få de her lån – er rødstensmurermesterhuse på 90 m² med kælder og 1. sal, ville de i dag være væsentligt over progressionsgrænsen. Selv om de ikke skylder én eneste krone i deres hus, fordi de aldrig har genbelånt det, kan de som almindelige folkepensionister ikke bo der. Det er en fysisk umulighed på grund af denne misundelighedsskat.

Hvis det er sådan, at begrundelsen for, at man skal betale lejeværdi af egen bolig, er, at man har sparet noget husleje, synes jeg måske, at man kunne gå ud og opkræve lejeværdi hos alle de lejere, som siden krigen har boet til maksimalt rundt omkring i lejligheder på 200 m² eller mere for under 3.000 kr., eller hos alle dem i den almennyttige sektor, som har fået milliardtilskud. Det ville jo være konsekvensen af det, skatteministeren sagde.

Så kunne jeg i øvrigt godt lide at minde Socialdemokratiet om, at i 1974 var der et meget stort og bredt flertal i Folketinget, som var helt enige i, at lejeværdien skulle aftrappes over en årrække. Men det er man jo løbet fra, ligesom man løber fra alt muligt andet. Boligejerne har været fredløst vildt, og hver gang der har været et eller andet, har man kunnet drive klapjagt på dem, og det vil man fortsætte med.

Jeg vil godt give hr. John Vinther ret i, at set i relation til V's og K's forslag er Fremskridtspartiets forslag ikke særlig ambitiøst. Når vi har valgt 5 år, er det, fordi vi troede, at det var det mest voldsomme, man kunne tillade sig at komme med. Men vores forslag er velovervejet, og vi vil også gerne have det gennemført, og derfor har vi prøvet på at appellere til andre partier, hvorimod V's og K's forslag minder om noget, der er skrevet på en serviet i et øjeblik lediggang på herretoiletet: Det fylder én side, og bemærkningerne er sådan nogle, som man har rystet ud af det højre øre.

Vi kan jo slå en handel af: Fremskridtspartiet flytter 2-års-fristen fra V's og K's ubehjælpssomme beslutningsforslag, som jo ikke har retsvirking, selv om det bliver vedtaget, over i Fremskridtspartiets velgennemarbejdede lovforslag, for så bliver det altså til gavn for boligejerne. Hvis V's og K's forslag vedtages, forudsætter det jo, at vi skal have en omgang til for Prins Knud med regeringen.